

ជម្ងឺគោលិកាអាល់ហ្វាថាល់ឡាស៊ីមា

ជម្ងឺគោលិកាអាល់ហ្វាថាល់ឡាស៊ីមាខ្លាំងមានពីរជំពូក។ ជម្ងឺគោលិកាអាល់ហ្វាថាល់ឡាស៊ីមាជំពូកខ្លាំង ជាជម្ងឺដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ ការខ្វះឈាមក្រហមខ្លាំងអាចចាប់ផ្តើមមានឡើងមុនពេលទារកប្រសូត្រទៅទៀត ហើយការរស់រាននៃជីវិតនៅក្នុងកំឡុងពេលពីរបីម៉ោងដំបូងជាការកម្រមាន ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះដែលមានជម្ងឺនេះ បិតនៅក្នុងភាពមានគ្រោះថ្នាក់នៅក្នុងពេលមានផ្ទៃពោះ និងនៅក្នុងពេលសំរាលទារក។ ជម្ងឺគោលិកាអាល់ហ្វាថាល់ឡាស៊ីមាយុវជំពូកទៀត គឺជាជម្ងឺគោលិកាអេច(H)។ ជម្ងឺនេះមានភាពប្លែកៗ ពីគ្នា អ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាពរបស់អ្នក អាចពន្យល់ពីសភាពប្លែកៗ នេះដល់រូបអ្នក។

តើមានការធ្វើតេស្តរកជម្ងឺ និងរកលក្ខណៈរោគដែរឬទេ?

ពិតជាមាន ការធ្វើតេស្តរកលក្ខណៈរោគមានរួមទៅដោយការបូមឈាម។ ការធ្វើតេស្តខាងក្រោមនេះ អាចរកឃើញជម្ងឺគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមាជាច្រើនជំពូក :

- ការធ្វើតេស្តលោហជាតិ(អេមូគ្លូប៊ីន) ដែលមានរួមទៅដោយការធ្វើតេស្តរកកំរិតលោហជាតិ(អេមូគ្លូប៊ីន) A2 និង F
- ការធ្វើតេស្តពិនិត្យគោលិកាគ្រប់ជំពូក (CBC)
- ការសិក្សាពីសារជាតិដែក (ការរកសារជាតិ អេរិចត្រូស៊ីស ប្រូតូផុត្រីន ជាតិដែក ហ្វេរីទីន និង/ឬការសិក្សាជាតិដែកផ្សេងៗ ទៀត។

អ្នកអាចដាក់ការណាត់ជួបជាមួយនិងអ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាព ដើម្បីធ្វើតេស្តរកលក្ខណៈរោគគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមា

ដំណើរហេតុសំខាន់ :

- បើសិនជាអ្នកដឹងថាអ្នកមានលក្ខណៈរោគគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមា អ្នកអាចមានសំណួរ អំពីផលវិបាកដែលទាក់ទងទៅនិងរូបអ្នក កូនរបស់អ្នកនៅពេលអនាគត និងសមាជិកគ្រួសារឯទៀត។ អ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាពរបស់អ្នក នឹងអាចផ្តល់ចម្លើយទៅលើសំណួរទាំងនេះជូនអ្នក។

- ការរកលក្ខណៈរោគទុកជាមុន និងការព្យាបាលត្រឹមត្រូវជាការចាំបាច់បំផុត។ សូមស្នើសុំវិវាទពីអ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាពរបស់អ្នក បើសិនជាអ្នកមានលក្ខណៈរោគ ឬមានជម្ងឺ ឬបើសិនជាកូនរបស់អ្នកបង្ហាញរូរលក្ខណៈសញ្ញារោគនៃជម្ងឺគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមា។
- ការពិនិត្យរកជម្ងឺផ្នែកទារកនៃរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ាភាគច្រើន អាចរកឃើញជម្ងឺគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមាប្រភេទបេតា (Beta) ដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ និងជម្ងឺគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមា ប្រភេទអាល់ហ្វា។ ការពិនិត្យរកជម្ងឺផ្នែកទារកពុំអាចរកឃើញរូរលក្ខណៈរោគគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមាបានឡើយ។

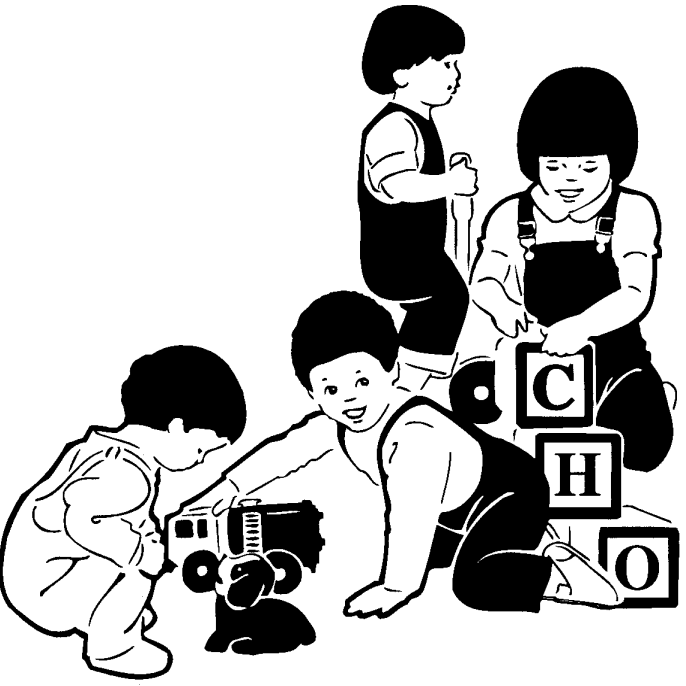
បើសិនជាអ្នកចង់បានព័ត៌មានបន្ថែមអំពីជម្ងឺគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមា សូមពិភាក្សានិងអ្នកផ្តល់ការថែទាំសុខភាពរបស់អ្នក។

This brochure is available in English, Chinese, Vietnamese, Lao, Tagalog, and Cambodian.

Copyright 2001. All rights reserved.
 Northern California Thalassemia Center
 Thalassemia Outreach Program
 Children's Hospital Oakland
 747 Fifty Second Street, Oakland, CA 94609-1809
 (510) 428-3885 x 4398

Funding provided by Project #2 H46 MC 00012-10 from the Maternal and Child Health Bureau (Title V, Social Security Act), Health Resources and Services Administration, Dept. of Health and Human Services.

ជម្ងឺគោលិកាថាល់ឡាស៊ីមា

Cambodian

THALASSEMIA
 OUTREACH PROGRAM
 CHILDREN'S HOSPITAL OAKLAND

តើអ្វីទៅជាជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា?

ជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា ជាជម្ងឺដែលកើតឡើងពីកំណើតដោយឈាមនៅក្នុងរាងកាយមានសភាពខុសប្លែកពីធម្មតា។ អ្នកដែលមានជម្ងឺនេះ កើតឡើងដោយរាងកាយរបស់គេពុំផលិតលេហជាតិ (អេមូគ្លោប៊ីន)គ្រប់គ្រាន់ ដែលបណ្តាលអោយមានការខ្វះឈាមដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ លេហជាតិ(អេមូគ្លោប៊ីន) រកឃើញនៅក្នុងកោសិកាឈាមក្រហមដែលជាអ្នកពាំនាំខ្យល់អុកស៊ីហ្សែនទៅគ្រប់ផ្នែកនៃរាងកាយទាំងអស់។ នៅពេលដែលលេហជាតិនៅក្នុងកោសិកាឈាមក្រហមពុំមានកំរិតគ្រប់គ្រាន់ ខ្យល់អុកស៊ីហ្សែនក៏ពុំអាចផ្តល់ទៅដល់ផ្នែកទាំងអស់នៃរាងកាយបានឡើយ។ នៅពេលនោះ សរីរាង្គទាំងអស់ត្រូវការខ្យល់អុកស៊ីហ្សែនដ៏ខ្លាំង ហើយពុំអាចបំពេញមុខនាទីបានត្រឹមត្រូវ។ ដោយចំនួនទារកដែលកើតមកមានជម្ងឺនេះ កាន់តែមានចំនួនកើនឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំ ធ្វើអោយការបាញ់ផ្នែកសុខភាពក៏កាន់តែមានកំរិតខ្លាំងឡើងដែរ។

តើអ្នកណាខ្លះដែលបិតនៅក្នុងភាពអាចមានជម្ងឺនេះ?

ជម្ងឺខ្វះគោលិកាថាមវន្តស៊ីមាច្រើនតែកើតមានឡើងជាទូទៅនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនដូចខាងក្រោមនេះ :

- តំបន់អាស៊ីអគ្នេយ៍ (វៀតណាម លាវ ថៃ ស៊ីងហ្គាពួរ ហ្វីលីពីន ខ្មែរមាឡេស៊ី ប៊ីមមី ិងឥណ្ឌូណេស៊ី
- ចិន
- ឥណ្ឌាខាងកើត
- អាហ្វ្រិក
- ប្រូក
- អ៊ីតាលី

- តំបន់ចន្លោះ ទ្វីបអាស៊ី និងទ្វីបអឺរ៉ុប (ជនជាតិចរជាន អាមេនីញ៉េន និងអាហ្វ្រិប៊ែរជេនី)

តើបុគ្គលម្នាក់ៗ កើតជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា ដោយរបៀបណា?

ជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមាជាជម្ងឺពីកំណើត។ បានន័យថាបុគ្គលអាចកើតជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា ឬលក្ខណៈរោគនេះតែម្យ៉ាងគត់ គឺតាមរយៈគោលិកាផ្តល់កំណើត (Gene) ដែលបន្តពីពូជរបស់មាតាបិតា។ គោលិកាផ្តល់កំណើត (Gene) ជាគោលិកាដែលកំណត់ពីលក្ខណៈសម្បត្តិរបស់មាតាបិតា និងពណ៌ភ្នែកទន្ទឹមនឹងនេះគោលិកាផ្តល់កំណើតក៏ទទួលខុសត្រូវទៅលើជម្ងឺផ្សេងៗទៀតដែរ ។ ការទទួលជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា គឺកើតឡើងដោយចៃដន្យទាំងអស់ពុំមានអ្វីមួយដែលមាតាបិតាអាចបង្កាចបាន ឬអ្វីមួយដែលមាតាបិតាពុំបានធ្វើ ដែលបណ្តាលអោយកូនរបស់ខ្លួនទទួលបានជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមានេះ។ ជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា ពុំឆ្លងពីមនុស្សម្នាក់ទៅមនុស្សម្នាក់តាមរបៀបឆ្លង ដូចជាការការឆ្លងរោគផ្តាសាយឬផ្តាសាយធំឡើយ។ អ្នកដែលមានជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា ឬលក្ខណៈរោគគឺកើតមានឡើងពីកំណើត។

បើសិនជាមាតាបិតាមានលក្ខណៈរោគគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា នៅពេលមានផ្ទៃពោះទារកនៅក្នុងផ្ទៃអាចនឹងកើតមកដោយមានជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមាប្រភេទបេតាដែលជាជម្ងឺធ្ងន់ធ្ងរ កំរិតចំនួន២៥ភាគរយ។

តើអ្វីទៅជាលក្ខណៈរោគគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា?

នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកប្រជាជនលើសពី ចំនួនពីរលាននាក់ មានគោលិកាផ្តល់កំណើត ដែលមានលក្ខណៈរោគ ឬជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមា។ លក្ខណៈរោគពុំមែនហើយពុំអាចក្លាយទៅជាជម្ងឺគោលិកាថាមវន្តស៊ីមាបានឡើយ។ លក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមាសំខាន់ៗ មានពីរប្រភេទ : ប្រភេទអាល់ហ្វា និងប្រភេទបេតា។ ភាគច្រើន

លក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមា ធ្វើអោយកោសិកាក្រហម មានទំហំតូចជាងទំហំធម្មតា ប៉ុន្តែពុំមានភ័ស្តុតាងផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្របង្ហាញថាលក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមា បណ្តាលអោយមានបញ្ហាដល់សុខភាពឡើយ។ អ្នកដែលមានលក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមាមានកំរិតការពារខ្លះៗ ពីរោគគ្រុនចាញ់។ ដូច្នេះហើយ ទោះជាលក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមាបានរកឃើញនៅក្នុងចំណោមប្រជាជនទាំងអស់ក៏ដោយ ជាទូទៅលក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមា ច្រើនតែកើតមានឡើងនៅក្នុងតំបន់ដែលមានរោគគ្រុនចាញ់។

ការពិនិត្យរកជម្ងឺផ្នែកទារកនៃរដ្ឋកាលីហ្វ័រនីញ៉ា រកឃើញលក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមាចំនួនប្រហែលជា១០០០នាក់ជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ នៅពេលដែលអ្នករៀបចំកំរោងគ្រួសារជាការសំខាន់ណាស់ដែលអ្នកត្រូវដឹង បើសិនជាអ្នក/ឬដៃគូរបស់អ្នកមានលក្ខណៈរោគថាមវន្តស៊ីមា។

តើប្រភេទផ្សេងៗ នៃជម្ងឺថាមវន្តស៊ីមាមានអ្វីខ្លះ?

ជម្ងឺថាមវន្តស៊ីមាសំខាន់ៗ មានពីរប្រភេទ គឺជម្ងឺថាមវន្តស៊ីមាប្រភេទអាល់ហ្វា និងជម្ងឺថាមវន្តស៊ីមាប្រភេទបេតា។

ជម្ងឺថាមវន្តស៊ីមាប្រភេទបេតា

ជម្ងឺថាមវន្តស៊ីមាប្រភេទបេតាដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ (ដែលហៅថា ការខ្វះឈាមក្រហមយូលី) ជាជម្ងឺដ៏ធ្ងន់ធ្ងរ។ លក្ខណៈសញ្ញារោគចាប់ផ្តើមមានឡើង នៅក្នុងកំឡុងពេល២ឆ្នាំដំបូងនៃជីវិត ដែលមានរួមទៅដោយស្បែកស្លេកស្លាំង ទទួលទានអាហារពុំបាន ខឹងច្រើន និងសព្វកាយពុំលូតលាស់។ ការព្យាបាលដ៏ទៀតទាក់ ដែលមានរួមទៅដោយការបញ្ចូលឈាមរៀងរាល់ពេល និងការព្យាបាលផ្សេងៗ ទៀត។